

voriti, zaupamo pa v Boga, da bo v prihodnje boljše. Velika cesta bo se delala na okrajne stroške od velike ceste iz Pavlovec čez št. Miklavž na veliko cesto v Vizmancih Ormuškega okraja. To bo zares jako koristna in hvalevredna naprava. Saj pa je te ceste tamkaj taka živa potreba, da se le čudimo, kako da ta reč tako dolgo ni na vrsto prišla!

Iz Konjic. († Franc Kline). Zadnji ponedeljek je 15. duhovnikov tukaj spremljalo k pogrebu mladega nadepolnega duhovnika č. g. Franca Klinca, ki so rojeni v Šent-Ilju blizu Velenja 13. oktobra 1844, dve leti kaplanovali pri sv. Vidu na Planini in 2½ leta na Sladki gori. Ko so vsled svojega neumornega požrtvovalnega delovanja zboleli, stopili so letos v spomladi iz službe ter tu in tam zdravja iskali — zastonj. Od julija so bivali tukaj; vidno so slabeli, dne 20. t. m. zvečer pa so mirno v Bogu zaspali prevideni večkrat sv. zakramenti. Zadnje pot jim je posodilo lepo število Konjičanov in več sladkogorskih pobožnih duš, katerim so rajni bili v blagem spominu. Ginljivi nagrobni govor so svojemu nekdanjemu učencu govorili prč. g. nadžupnik, katerim gre velika hvala še za veliko drugih dobrot, ktere so rajnkemu v njegovi boleznih skazovali. Tudi dvema blagima konjiškima tržankama, ki ste rajnega v boleznih z marsičem oskrbeli, g. dr. Premšaku za obilni trud v boleznih in g. grajšinskemu vrtnarju za lepo ovenčanje mrtvaškega odra, vsem izrekamo v imenu ranjkega očitno zahvalo.

Politični ogled.

Turška vojska je pretečeni teden strašno divjala od črnogorske meje do Donave. Najsijajnejši uspeh in srečo so imeli Črnogorci; mesto in trdnjava Medun se je po 4mesečnem napadanju morala Črnogorcem udati, 500 Turkov je vjetih s kanoni in strelivom vred. Dvakrat so Turki prišli mestu na pomoč, obakrat bili so tepeni — 10.000 Turkov je poginolo okoli mesta in naposled so ga vendar zgubili. Derviš-paša je vsled te nesreče brzo pete odnesel iz Črnogore, kamor je bil že 2 uri globoko vse požigajé prilomastil. Slava črnogorskim junakom! — V Bosniji se množi število vstašev, ki se pa kolikor mogoče še ogibljejo turškim vojakom, le kder je vse ngodno, jih zgrabijo; tako je storil vstaš Amelič pri Ostružjem, kder je v velikem gozdu napal in uničil celi bataljon Turkov. Glavni poveljnik vstašev, obrist Despotović, šteje sedaj 14 čet pod seboj, ki imajo konjike in 14 kanonov. Ravno sedaj jim hiti 1 bataljon ruskih prostovoljcev na pomoč. Na južni meji Srbije je general Novoselov zbral 12.000 mož, da bi udaril čez Sjenico proti Mitrovići in Črnejšgori; ali hotel je počakati še na zimsko obleko za svoje vojake. Kajti visoke gore okoli je že sneg pokrtil. Turki so to slutili in so 18. okt. hipoma planoli na Srbe. Ali ti so se junaško branili in

skih Slavjanov povzdignoli svoj glas v pričo celega sveta za naše nesrečne brate na Turškem. Izrekli so željo naj Avstrija gledé turškega prašanja ravna po željah svojih slavjanskih prebivalcev, ki želijo, da se turški Slavjani brž izpulijo turškim krempeljem. — Finančni minister je nasvetoval novo dačno postavo, po kateri bo vsak človek moral izpovedati, koliko dohodkov ima na leto. Brž ko mu dohodki znesejo 600 fl., bo moral od vsake stotine plačati 2, 3 ali 4 fl. davka. — Na južnem Tirolskem prebivajo sami Italijani, ki pa komaj čakajo, da bi bili združeni z italijanskim kraljestvom. Vlada je rogoviležem skozi prste gledala, a sedaj je prisiljena zaporedom glavače zapirati. Razbunjenost je že velika. Magjarski dijaki so začeli v Budapeštu nemir delati in zahtevajo, naj Avstrija gre Turkom na pomoč — celó minister Szende je tolik prijatelj Turkov, da je rekel: 217.000 magjarskih honvedov je pripravljenih v 8 dnevih iti v boj. Tudi magjarske žabe bodo poknile. Magjari v Avstriji niso sami in zato ne more biti vse, kakor bi Magjar ukaževal — in tudi ne bo.

Vnanje države. Rusi so res poslali Turkom zadnjo besedo ali ultimatum; če ti vsemu ne pri-trdijo, bo kmalu vojska. Rusi hočejo, naj Turk kristijanom privoščí pravice, kakoršne sam uživa. Tega pa Turk ne bode storil in zato je vojska gotova. Rusi razpostavljajo že na turški meji v Aziji 230.000 mož pod vodstvom generala Melihova, carevič sam zbira ob avstrijsko-turške meji 340.000 vojakov, veliki knez Nikolaj pa je namenjen s 110.000 Rusi in 75.000 Rumuni udariti črez Donavo na Turško. Rumunski knez bo dobil več dežel in naslov kralja. — Nemško-pruski minister Bismark se je pogrozil Francozem, ker so ti namislili vojakov nastaviti na italijanski meji kateri bi Italijanom zabranili vzeti turško deželo Tunis v Afriki. Angleži so iz prva namenjeni bili Turka še za naprej braniti, so pa si premislili in bodo bržčas z Rusi vred šli Turčije delit; vse kaže da je Turkom došla — zadnja ura. Zadnja ura bo, ali brez dvombe tudi strašno krvava.

Za poduk in kratek čas.

Freimavreri, sedanji antikristi.

+ 4. S političnim namenom freimavrerjev je v tesni zvezi njih družinski namen: zrušiti krščanski red v družini. Po svojem načelu; enakost in svoboda, ne prezirajo namreč samo posvetne oblasti sploh, tudi božjo in ž njo Boga samega, češ tedaj bodo oni vsi enaki in svobodni gospodje na zemlji, kedar ne bo nihče drugi zapovedoval, kakor oni sami. V tem obziru pa sledijo ravno za družino najnevarniši nasledki. Zakaj če ni nobene oblasti, ampak je vsak enak in svoboden, nima tudi vsak enake pravice, ali bolje rečeno, vse pravice; dolžnosti in postave morajo ne-

hati. Ljudje sami si tedaj delajo vse postave in če jim niso po volji, jih sami spet odstranijo; vsak slobodno zapoveduje, kar hoče, in dela, kar hoče. Da v takih razmerah lastninske pravice ne bo nihče pripoznaval, je jasno, ker ima vsak enako pravico na pozemeljsko živ